

عنوان مقاله:

واکاوی تهدیدات ژئواستراتژیک ایران در اتحاد راهبردی عربستان سعودی و چین

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیای سیاسی، دوره 6، شماره 3 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

مرضیه سادات الوند - استادیار گروه علوم سیاسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه بجنورد، بجنورد، ایران

مهديه حیدری - دانش آموخته دکتری روابط بین الملل، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

از منظر ژئوپولیتیکی و ژئواستراتژیکی ایران و عربستان در رقابت منطقه ای فزاینده ای با یکدیگر به سر می برند. این پژوهش درصدد تحلیل نقش ژئواستراتژیکی ایران در تلاش گسترده عربستان سعودی جهت نزدیکی راهبردی با بزرگترین قدرت نوظهور در نظام بین الملل است. نگارندگان با روش تبیینی و با استفاده از ابزارهای گردآوری اطلاعات کتابخانه ای و اینترنتی درصدد پاسخ به این پرسش بوده اند که مهمترین تهدیدات ژئواستراتژیکی منطقه ای جمهوری اسلامی ایران در برقراری اتحاد راهبردی عربستان سعودی با روابط جمهوری خلق چین چه می باشند؟ به نظر می رسد افزایش قدرت نفوذ ایران در منطقه پس از انعقاد برجام و تغییر موازنه قدرت در بحران های منطقه ای به نفع خود، منجر به شکل گرفتن تهدیدات ژئواستراتژیکی در عربستان و نزدیکی هرچه بیشتر آن به چین شده است. یافته های پژوهش با کاربرد نظریه نواقع گرایی تدافعی نشان می دهد که عربستان سعودی با رویکردی عمل گرایانه در تلاش برای برقراری اتحاد راهبردی با چین در جهت مهار نفوذ ایران و کاهش قدرت کنشگری آن در منطقه است. هر چند که جمهوری خلق چین با صبر استراتژیک در سیاست خارجی خود و نیز اهمیت راهبردی که ایران و عربستان در اقتصاد رو به توسعه آن دارند، در تلاش است یک توازن دوجانبه را در روابط خود با هر دوی این بازیگران حفظ نماید.

کلمات کلیدی:

تهدیدات ژئواستراتژیک، موازنه تهدید، ایران، چین، عربستان سعودی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1460126>

